

Mätäjoki

Jeanne d'Arcin jäsenlehti

2/2007

Terveisiä toimistosta!

Tänään tehdessämme mätskiä juttelimme siitä, miten siistiä partio oikeastaan on. On retkiä, erilaisia tapahtumia ja saa uusia taitoja ja kavereita. Välillä nauretaan niin paljon, että vatsaan sattuu, kun taas toisaalta fiilis saattaa olla ihan maassa. Hyviä muistoja tulee mieleen jokaiselta retkeltä tai leiriltä, oli se sitten kosteahko riihitys tai sitten viimekesäinen rutikuiva unelmaleiri Siimes.

Siitä puuheenollen, millainen kohan on tuleva SVPR:n kesäleiri Saeclum? Sehän tietysti riippuu siitä, minkälaisen me itse teemme siitä. Jos asenteemme on niinkuin partiolaisella tulisi olla, leiristä tulee varmasti ikimuistoinen. Siis kaikki reippain mielin kokemaan uusia elämyksiä!

Yritimme parhaamme tehdä lehdestämmekin ikimuistoista, mutta katsotaan nyt onnistuiko se vai ei. Ainakin meillä on ollut todella hauskaa, ja sehän tässä on se pääasia, eikö?

Kesä on oivaa aikaa latailla vähän akkujaan eli lepäillä ja nähdä kavereita. Pitäkäämme siis kaikki mukava loma, niin että jaksamme palata ensi kaudelle rentoutuneina ja ruskettuneina!

Vastuuta ja velvollisuutta myös kesälomalle! :)

Elämää odottelemassa,

Toimitus

Päätoimittajat:
Sanni Partanen
Maiju Tunkelo
Hanne Honkanen

Painos: 160 kpl

Painopaikka: Helsingin Nuoriso-
asiainkeskus

Toimitus:
Lpk:n eri laumoja, vartioita
tai niiden johtajia

Mätäjoki ilmestyy 4 kertaa
vuodessa.

Mätäjoki on uskonnollisesti ja
poliittisesti sitoutumaton lehti.

SISÄLLYS

2 PÄÄKIRJOITUS	14 PÄÄSIÄISVAELLUS
3 SISÄLLYS	17 VAUKKIS
4 LPKJ:N TERVEHDYS	20 NOSKO
6 RISTI	21 PARAATI
8 BOOIEIN KÄMPPI	22 HOROSKOOPPI
10 FLU:N KOLUMNI	24 SUDARIOSASTON RETKI
11 ERISTEN RETKI	25 ILMOITUSTAUULU
12 KEVÄTRIEHA	26 SUDARISIVU
13 TIGERSIEN LAAVIS	27 UPPONAKKI
	28 KALENTERI

Rasmus Äkkälällä

LPKJA:N TERVEHDYS

Haikain mielin kirjoittelen tälle palstalle viimeistä kertaa, tämän toimintakauden viimeisen Mätäjoen myötä myös oma kolmevuotinen lippukunnanjohtajan toimikauteni alkaa olla loppuillaan, kun viime kevätkokouksessa tulevaksi lippukunnanjohtajaksi valittu Jenna Honkanen astuu tehtäväänsä. Kolme vuotta on loppujen lopuksi kuitenkin varsin lyhyt aika koko lippukunnan näkökulmasta, sillä ensi vuonna syntymäpäiviään juhlivalle lippukunnallemme tämä aika on vain alle kymmenesosa sen 70-vuotisella taipaleellaan.

Minulle nämä kolme vuotta ovat kuitenkin olleet sitäkin opettavaisempia, paljon on tullut nähtyä ja tehtyä sellaista, mitä en välttämättä olisi muuten kokenut koskaan. Myös yksittäiselle laumalle tai vaikka vartiolaiselle kolme vuotta voi tuntua pitkältä ajalta, se merkitsee kuitenkin yhtä kokonaista ikäkautta joko sudenpentuna, vartiolaisena tai vaikkapa vartionjohtajana.

Toisaalta kohta alkava partion suuri ikäkausi uudistus voi hieman jakaa näitä ajanjaksoja lyhemmiksi, reilun vuoden kuluttua mekin saatamme olla sudenpennuissa ja vartiossa vain pari vuotta, ja sen lisäksi vielä tietysti muunlaisissa ryhmissä, joista lisää tietoa odottelemmekin jo jännityksellä.

Kolme vuotta sitten astuessani Pekka Kantolan jälkeen lippukunnanjohtajan saappaisiin, olin 19-vuotiaana, juuri lukion lopettaneena ja välivuotta odotellen hyvin epävarma tulevasta tehtävästäni niinkin korkea-arvoisessa virassa kuin koko lippukunnanjohtajana.

Paljon suunnitelmia ja toiveita tähän kuitenkin liittyi, ja alun epävarmuuden jälkeen kaikki alkoi sujua miltei omalla painollaan muiden johtajien valtavan tuen merkitystä unohtamatta. Nyt tämä aika tuntuu liitäneen kuin siivillä, monia suuria suunnitelmia jäi toteuttamatta, mutta paljon suurempia tuli myös tehtyä.

Ehkä nyt itse virallisen lippukunnanjohtajuuden loputtua voin keskittyä muihinkin lippukunnan asioihin vielä suuremmalla painolla ja tietysti olla Jennan taustatukena ohjaamassa hänet lippukunnanjohtajan arkeen, vaikka paljon hän siitä jo tietääkin.

Tsemppiä Jennalle tulevaan tehtävään, ja hauskaa kesää koko lippukunnalle! Toivottavasti näämme kaikki SVPR:n kesäleirillä elokuussa.

Terveisin Asta

RISTI 16.-20.4

Tämän vuoden johtajiston pääsiäisretki pidettiin poikkeuksellisesti helatorstaina Leinosten mökeillä Laukaalla.

Ensimmäiset innokkaat lähtivät jo keskiviikkona neljän aikoihin kohti määränpäättä Konalan kirkolta. Matka taittui mukavasti alku ruuhkissa odotellessa radio kuunnellen ja mukavia jutellen. Tämä urhea nelikko pysähtyikin seuraavan kerran vasta Jyväskylässä ostamaan maittavia ruokia seuraavien päivien varalle ja joutuikin kaupan sulkemisajan takia potkituksi ulos kaupasta. Loppujen lopuksi mukavan ja ärsyttävän ruotsalaisen aksentin omaava navigaattori saikin meidät opastettua paikalla, vaikka Eero sitä joutuikin korjailemaan. Och den sväng till höger.

Tutustuilimme kaikessa rauhassa mökeihin ja Eero suunnitteli ikärasistisia nukkumisjakoja. Pitkän matkan uuvuttamina ja uuteen paikkaan ihastuneina söimme lihapiirakoita iltapalaksi. Kuitenkaan emme tyystin ehtineet vetäytyä yöpymään kun jo seuraava porukka ryntäsi sisälle. Heidänkin asetettua alkoi hurja kamppailu nukkumapaikoista, joka loppujen lopuksi sujui hyvinkin rauhallisesti ja vain yhdessä mökissä.

Helatorstai alkoi mukavasti auringon paistaessa ja kaikkien herätessä pirteinä omaan tahtiin maittavalle aamupalalle; kämpältä mukaan tarttuneita muroja ja jugurttia. Nams. Kun kerran reippailevia partiolaisia olemme niin suoritimme heti aamiaisen jälkeen mukavan ”kolmen kilometrin” lenkin lähimaastoon. Myöhemmin päivällä kävimme myös tutustumassa paikalliseen kylään, sen huoltoasemien jäätelötarjontaan ja satamaan, josta löysimmekin Pikku Kakkosen laivan. Yritimme myös löytää lintutornia, mutta se oli piilotettu liian huolellisesti. Tästä huolimatta onnistuimme kuitenkin bongamaan tipusia
;------)))

Perjantai aukesi mökkimme ikkunoista aurinkoisena, mutta tuulisena päivänä. Koimme suuren yllätyksen kun olimme lähdössä tarkastamaan paikallista Huippuvuorta; valkoinen mersu kaarsi pihan ohi ja veti muutaman kunnia kierroksen paikallisella kentällä. Kukas muukaan sieltä olisi tullut kuin Tero, Erkki ja Simo. Jätimme nämä vekkulit kuitenkin tutustumaan mökkiin ja lähdimme itse valloittamaan Hyypäänvuorta. Matka vuorelle kulki pieniä maaseututeitä pitkin ja hyvin vähäisillä ohjeilla gps laitteeseemme luottaen. Itse vuorelle kukin kiipesi hiukan omia reittejään ja osa ei ollenkaan, koska olivat katsastamassa huikeaa partiokämppeä lähimaastosta. Janon ja nälän pakottamina jätimme kuitenkin vuoren paikoilleen ja lähdimme kohti Laukaan menomestakeskuksen yhtä monista kaupoista. Kaupasta

täydensimme uupuvat ruokavarastomme loppu leirin ajaksi ja jatkoimme matkaa takaisin kämpälle, jonka jo pelkäsimme olevan täyden kaaoksen vallassa.

Yllätykseksi kuitenkin pojat olivat olleet hyvin kiltisti ja olivat laittaneet jopa veden kiehumaan seuraavalle ruuallemme, tätä kuitenkaan ei oltu tehty oma aloitteisesti kuten jo hetken luulimme. Maittavan ruuan jälkeen hengailimme kämpällä popitellen loistavia klassikoita porukan monilta iPod soittimilta. Ehdottomia hittejä olivat mm. Jukka Pojan Pläski, Kaupunginorkesterin Anssi ei osaa tanssia ja Kemmurun Landespede, jotka kuvastivat loistavasti porukan fiilistä. Tästä fiiliksestä hurmioituneina leirin, melkeinpä, vakituiset kokkailijat Maiju ja Sanni suuntasivat toisen mökin rauhaan kuuntelemaan Suomipopin klassikoita ja paistamaan pullaa. Pullan toivossa muutkin johtajat eksyivät, joukkojen täydennettyä, toiselle mökille odottamaan pullaa. Joka tässä vaiheessa olikin jo melkein valmista. Pullat syötyään nämä ahmatit kuitenkin lähtivät ja jättivät tytöt paistelemaan pullia taas yksikseen. Pullien paistuttua ja porukan ahtauduttua yhteen mökkiin, pakotti nukkumaanmeno aika ja tiivistunnelma osan toisen mökin suojiin pelaamaan Tabulaa. Siis sitä peliä jossa on ihmissusia ja läskejä kyläläisiä. Pelit päättyivät iloisesti kyläläisten voittoihin ja tästä väsyneinä suuntasivat puolet toiselle kämpälle nukkumaan, ja toiset jäivät pelailemaan Trivialia.

Joidenkin aamuvirkkujen takia heräsimme, myöhäisestä nukkumaanmenoajasta huolimatta, jo yhdeltätoista. Tai hiukan myöhemmin. Kaikkien noustua ja pakkauduttua autoihin, muutamaa lukuunottamatta, suuntasimme autojen nokat kohti Korsumuseota(joka oli kiinni..) josta poimimme Maurin mukaamme duathlonin iloisista pyörteistä. Tyydyttääksemme kuitenkin museon janomme ajoimme suorinta tietä ilmailumuseolle, jossa oli ylläriylläri lentokoneita. Museon alueella sijaitsevasta jonkunmallisesta armeijan poistomyymälästä mukaamme tarttui vaikka minkä näköisiä esineitä, mm. urheilushortseja.

Museoiluun pitkästyneinä kävimme tarkastamassa kiinni olevan soden ja Smarketin herkkuosaston. Takaisin mökille päästyämme handlailimme ruokaa, pelailimme jalkapalloa, tsygäilimme ja lopuksi myös söimme. Iltasella pelasimme taas Tabulaa, joka aamu viideltä oli liian hankalaa ajateltavaa jopa tämän jutun kirjoittajalle.

Sunnuntaina heräilimme puolilta päivin ja siivoilimme vähäsen. Kaikki pääsivät turvallisesti(vaikkei se siltä aina matkalla tuntunutkaan) takaisin koteihinsa viimeistään yhdeltätoista.

Kiitos mukavasta leiristä kaikille osallistujille ja otetaan ihmeessä joku kerta uudestaan.

KÄÄRMEITÄ KÄMPÄLLÄ

Perjantaina tultiin kämpälle siinä 19 aikaan ja lämmitettiin kämppää meille sopivaksi. Illemmalla syötiin vielä karjalanpiirakkaa ja mentiin sitten iltapesujen kautta nukkumaan.

Lauantaina heräsimme puoli 7, eräiden poikien liialliseen puhelinriippuvuuteen ja Hanne lähti heittämään rasteja. Sillä aikaa muut tytöt jäivät kämppään makoilemaan ja vielä hieman nukkumaan. Kun aamupala oli syöty ja Hanne palannut rohkealta reissultaan takaisin, lähtivät vartiolaiset suunnistamaan, Sofia mukanaan. Hanne jäi siis ihan yksin kämpälle ja löytyikin kuistilta nukkumasta kun muut palasivat. Sitten olikin lounaksen vuoro ja syötiin oikein maittavaa kanawokkia! NAMS!

Sen jälkeen köllötelttiin ja hääräiltiin kaikkea muutakin hupaisaa. Vartiolaiset leikkivät ja hauskaa näytti olevan. Illalla maiskuteltiin tortilloja ja sipsejä ja karkkia ja kaikkia muita herkkuja, jonka jälkeen oli vuorossa sauna. Ihana kuumen höyrysaunan jälkeen menimme vielä istuksimaan keittiöön ja nukahdimme onnellisina ja tyytyväisinä.

Sunnuntain herätys tapahtui kello 9 ja vain muutama pääsi ylös pedistä, mutta pian kaikki olivat jalkeilla ja aamiaisen jälkeen siivoamassa kämppää hyvillä mielin. Vielä tunti chillailtiin ja sitten lähdettiin kotia päin!

Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa!

Kalsarit, toiset kalsarit, kumisaappaat, lautanen, vessapaperia,
toinen kumisaapas, veitsi...

Tulipalo, APUA, tulipalo!

Heinäsiirikka

läps! läps! "Hyvä läpyskä!"

Suomalaista mä metsästän, suomalaista mä metsästän, zingwang
zoongwang

"Muista ottaa sit kaikki vaatteet pois, mä viel varmistan.."

'Karvajaakko'

Iltasatu: 50 cent, Michael Jackson, lampunrakentaja, munkit ja
pienivihreämies

"Siis tää kämpän takka on ihan surkee, savuttaa vaa!"

- "Hei, tääl on pellit kii urpo!"

BOOAT

SAVU TUOKSUU

Melko monta kertaa on kämpältä joutunut lähtemään kesken retken joko töihin tai muuten hoitamaan kaikkia keskeneräisiä hommia kaupunkiin.

Tällöin on kämpällä olon ja kaupunkielämän kontrasti nähtävissä selvimmillään. Päivän savunhajuisin työntekijä-titteli on saavutettu useana retken keskeyttäneenä töissä vietettynä lauantaina. Nuo lauantait kuluvat töissä äärimmäisen hitaasti tai eivät ollenkaan. Asiakkaat kyselevät täysin käsittämättömiä asioita, kuten kaikkina muinakin päivinä, mutta lauantaisin näitä vesseleitä tuntuu olevan liikkeellä paljon normaalia enemmän. Massat vellovat ympäri kauppakeskusta ja ruokakauppojen monikymmenmetrisiin jonoihin on turha yrittää omien taukojen aikana. Puoli iltaa tuntuu kuluvan autojonossa parkkikompleksista ulospääsyä odotellessa.

Pahiten hermostuvat polkevat miljoonaa hallista ulos suoraan seuraaviin valoihin. Lopulta alla on taas tuttu kämpälle vievä tie, jonka päällyste käy vain vuosi vuodelta huonommaksi.

Kämpälle saavuttuaan voi hetken haistella savua laskiessaan kaikkia kotiin unohtuneita kamojaan.

Siitäkin huolimatta pelkästään kämpällä tai oikeasti metsässä olo on todella hyvää vastapainoa koulu-työ-vapaa-aika-oravanpyörälle. Kämpällä tai oikeasti metsässä voisi viettää enemmänkin aikaa, vaikkei luultavasti koskaan tulekaan tilannetta jossa aika riittäisi siihen kaikkeen, mitä haluaisi tehdä. Siihen asti tehdään kompromisseja ja yritetään ehtiä käymään kämpällä ja metsässä.

Käykää tekin.

FLU

TAITEIDENYÖ

13.-15.4.2007

Perjantai: Lähdimme Leppävaaran asemalta kohti vanhaa kämppää. Bussi oli tosi täysi. (Muita mukana...) Saavuimme kämpälle jalat keitettynä makaroonina! Monet ottivat paidat MELKEIN pois (vain toppi).

Lauantai: Heräsimme aamulla aikaisin (monet noin 5.30...) Sen jälkeen "sai" ottaa karkkia. Johtajat eivät oikein tykänneet siitä aamupalalla. Aamupalan jälkeen lähdettiin ulos lipunnostoon. Sen jälkeen alkoi rastit. Rasteissa meni noin puolipäivää. Rastien jälkeen ruoka maittoi hyvin. Ruuan jälkeen tehtiin hienot maalaukset jaloilla. Sitten pestiin jalat ja mentiin sisään. Illemmalla sai valita saunan tai ulkoilun välillä. Vain muutama meni saunaan. Ulkoilussa leikittiin piitä ja kirkonrottaa. Sen jälkeen syötiin. Ruuan jälkeen oli paljon vapaata. Vapaan jälkeen oli jo taidepolun aika. Katsottiin kaikki tekemämme taidejutut. Nuotiolla syötiin lettuja ja laulettiin lauluja. Lopulta painuttiin pehkuihin.

Sunnuntai: Heräsimme myöhemmin kuin lauantaina. Vietimme Mikon synttäreitä. Nami nami! Loput päivästä vietimme perinteisesti siivoten.

T: Eräpennut

LEIJONAT VÄHIKSILLÄ

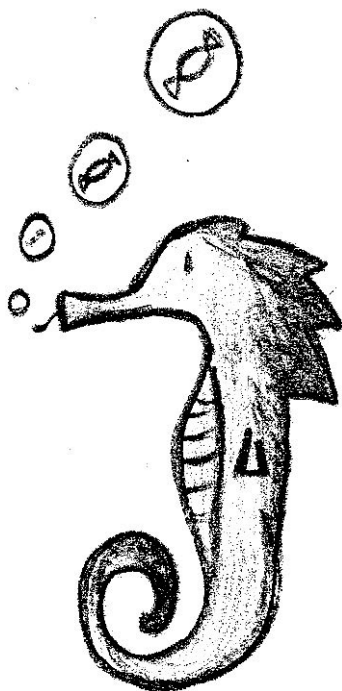
Sunnuntaina 22.4 kaikki Jannennakkilaiset eivät olleet paraatissa, sillä osa heistä auttoi järjestämään Lions-Clubin Kevättrieha tapahtumaa. Lippukunnastamme tähän tapahtumaan osallistui huikea määrä reippaita apulaisia, ainakin kymmenen!

Aurinko paistoi kirkkalta taivaalta, kun Jannennakkilaiset paistoivat vohveleita vohveliraudoilla, joissa oli aluksi jotain töhnää, mutta onneksi joku reippaista partiolaisista siivosi sen kädenkäänteessä ja vohvelirauta kiilsikin kuin uusi!

Onginnassa leikittiin, että keppihevoseset olivat merihevosia ja saalis-kin oli suuri ja makea.

Makkaranpaistossa tuoksui uhkea makkara ja sitä meni oikein kunnolla kaupaksi!

Kiitos kaikille auttajille!

TIGERSSIT METSÄN SYÖVEREISSÄ

Lähdimme Nuuksion erämaahan Leppävaarasta 1800.
Hikisentuskaisen patikkaretken päätteeksi löysimme itsemme
Holma-Saarijärveltä. Tehtiin ruokaa ja mentiin nukkumaan.

Aamulla heräämme liian aikaisin ja hetken päästä saatiin
viehättävän hurmaavaa naisseuraa.
Eero lähti rohkeana poikana heittämään rasteja, jonka jälkeen
pojat hakivat ne pois.
Sen jälkeen söimme eli ruokailimme eli safkasimme,
oli muuten hyvää. Sitten lähdimme kohti seuraavaa
yöpaikkaamme. Löysimme kuin löysimmekin perille, jonka
jälkeen hengailimme, chillailimme ja lööbailimme.

Tehtiin kaikkea kivaa ja lopulta yön pikkutunneilla valomerkin
jälkeen mentiin nukkumaan.
Oli kivaa ja opittiin uusia asioita!

KARVA JAAKKO!

PÄÄSIÄINEN TUNTURILLA

Pääsiästä edeltävänä tiistaina kaartoi kaksi täyteen lastattua autoa Konalasta kohti pohjoista. Vaikka maa oli jo täysin lumeton ja kevät pitkällä, pursui autojen takaikkunoista ja peräkärystä pipoja ja toppavaatteita, rinkkoja, suksia ja ahkioita.

Sekä lukemattomia muovipusseja ja kiloja suklaata, rusinoita, pähkinöitä ja ties mitä herkkuja. Kymmenen lippukuntalaisen pääsiäis-hiihto-vaellus oli alkamassa. Suurin osa vaelluksesta tehtiin kahdessa 5 hengen ryhmässä, joiden aikataulut ja reitit erosivat toisistaan. Noin 24 tunnin matkan jälkeen jätimme autot Nikkaluokta nimiseen pieneen kylään Ruotsin Lapissa Kiirunan lähellä.

Hiihto kohti tietttömiä erämaita ja teräviä vuorenhuippuja alkoi. Ensimmäinen vuorokausi sujui melko leppoisasti. Tuuli oli ajoittain navakkaa, mutta ilma oli kirkas. Suunnitelmien mukaisesti hiihdimme kohti länttä Kebnekaise Fjellstationin ohi. Tässä ryhmien tiet erkanivat muutamaksi päiväksi.

Toisen päivän iltana tuuli voimistui ja alkoi sataa lunta. Pitkäperjantain vastaisen yön vietimme lumimyrskyssä telttakankaan paukkeessa. Näköarvion mukaan lumi pölylsi ulkona nopeudella 30 metriä sekunnissa. Seuraavana päivänä toinen ryhmä jatkoi matkaa myrskyssä, toisen viettäessä aikaa teltsassa Trivial Pursuitia pelaillen.

Kuva: Timo Vehviläinen

Sitä seuraavana päivänä ensimmäinen ryhmä lähti kapuamaan Kebnekaisen rinteille. Huonon sään takia huipulle nouseminen ei ollut mahdollista. Toinen ryhmä hiihteli Kungsledenin varteen. Reissun puoliväli oli käsillä ja sukset oli käännettävä takaisin kohti Nikkaluoktaa. Ryhmät yhyttivät toisensa ja hiihtelimme yhdessä takaisin Fjellstationille.

Kuva: Pekka Kantola

Fjellstation on veikeä retkeilymajan ja hotellin yhdistelmä. Se tarjoaa sisämaajoitusta, ravintolan, internetin ja retkeilytarvikekaupan keskellä ei mitään (lähimmälle tielle 20 km, kaikki liikenne ja huolto tapahtuu moottorikelkoilla). Ja hinnat ovat sen mukaiset, eivät kuitenkaan ihan älyttömät. Seuraava aamu valkeni kirkkaana ja päätimme lähteä kiipeämään viereistä rinnettä ylöspäin; toiset sauvakävely-, toiset lasketteluvarustuksessa. Neljän tunnin ja 1050 metrin jälkeen ihailimme maisemia Darfalcornin huipulta. Viimeisenä päivänä hiihtelimme takaisin autoille. Osa jatkoi matkaa saman tien Kiirunan uimahallin kautta Helsinkiin, toiset lähtivät paluumatkalle vasta seuraavana päivänä.

- * 7 vuorokautta telttamajoitusta
- * 80 km hiihtoa rinka selässä
- * lisäksi ryhmästä riippuen joko 15 km sauvakävelyä tai 30 km hiihtoa ilman rinkkaa
- * tunneliteltan tilavuuden voi kaksinkertaistaa kaivamalla siihen kellarin nukkumatilan alle
- * 10 metrin lumitunnelin kaivaa illassa
- * Pohjois-Ruotsissa elää ainakin korppeja, kotka, kiirunoita, poroja, kettu ja hirviä

Vaelluksella mukana olivat Timo, Vesku, Salla, Jarkko, Panu, Timo, Tero, Elina, Simo ja Pekka.

Lisää kuvia nähtävissä osoitteessa www.jda.fi

Kuvassa Timo paistattelee auringossa Kebnekaisella.

Kuva: Vesku Murtovaara

41 PÄÄTÄ JA 63 JALKAA VAUKKIKSELLA

Lippukuntamme vartio-osasto retkeili kolean kesäisenä huhtikuun viikonloppuna Nuuksioon ennennäkemättömän suurella joukkiolla (legendaariset 41 päätä ja 63 jalkaa...), jonka koko uhmasi lähes ensi kesän kesäleirin ilmottautumisten määrää (loput ilmottautukaa!). Työväen päivän eli Wapun alla retkeilleet kohtasivat metsässä armotta ramman elämää sekä toiset kokivat myös nälkäistä suunnistusta tulitikkujen puutteessa - mutta partio on joskus sisua kasvattavaa ja onneksi toiset partiolaiset ovat aina valmiina.

Kaikki sai alkunsa perjantaiselta Espoon torilta, josta kommelluksien kautta päästiin Haukkalammen pysäkillle. Puolessa välissä matkaa vartion jäsenet rampautettiin: sokeiksi, mykiksi, jalka- sekä käsipuoliksi. Matkan uusi käänne kasvatti yhteistyötä - kuka kantaa jalkapuolen rinkan ja kuka taluttaa sokeaa? Iltapala on jopa Mätskissä mainitsemisen arvoinen: notskiperunoita kinkkukastikkeella (= Olli-special) sekä notskiperunoilla. Ykkösluokan riihittäjät lähtivät tarmokkaasti uhmaamaan öistä metsää yksinsuunnistukselle - kuka yksin ja kuka salaryhmittäytyneenä toisten kanssa, liekö karhujen ja mörköjen pelossa.

Kuvat: Heidi Höök

Lauantaipäivä venähti muutamien suunnistajien reitin ehkä noin 10-kertaistuessa ja ohjelma oli myöhässä 3 tunnilla, mutta vaje saatiin kiinni vartiolaispoikien kieltäytyttyä saunasta lähes pakonomaisten yllytystoimienkin jälkeen. Rasteilla harjoiteltiin ensiaputaitoja, arviointia, solmujen ja köytöksien tekoa, myrskärien käyttöä ym. partiotaitoja, mitä luultavasti riihityksessäkin tultaisiin tarvitsemaan. Lisäksi leikittiin, ja pyromaniaa harjoittaneet vartiolaispojat saivat rangaistukseksi tiskata kaikkien astiat.

Lauantai-ilta istuttiin iltanotskilla perinteisten ja uusien tuulien puhaltamien laulujen ja leikkien parissa. Söimme makkaraa ja kokkien paistamia lettuja, jonka jälkeen vartiolaisillekin annettiin hieman armonaikaa valvoa.

Johtajat pääsivät levähtämään ilta- (tässä tapauksessa yö) saunaan sekä sunnuntai-aamuna johtajat palkittiin kokkien ylläripannarilla retken ansiokkaasta johtamisesta.

Siivoamisen, pakkaamisen ja yhteisloppuleikkien jälkeen lähdettiin kotiin seesteisen väsyneinä, taskussa taas monta ihanaa uutta partiomuistoa.

"siis kyl mä OSAAN huijata!"

"sampo raivoaa, sampo flippaa, sampo ottaa nyt karkin."

"tee vähä nuunuuta"

Ai rastimiehet on paikallaan rastin loppuun asti ja vartiolaisillahan on tulitikut luonnollisesti mukana?

-vai olisiko tuloksena kylmiä lihapullia?

Nuoksiossa nähty määkivä kameli, joka muistuttaa erehdyttävästi sampoamme.

Mainitse 3 mahdotonta asiaa partiossa? Ärsyttää Jenna, suututtaa Jenna, saada Jenna huutamaan vihaisena.

"Hei, onks tää laude?"

- Se on laudeliina..

"No hyi! Kaikkien pyllyt on osunu siihen!"

NOSKO

Enakkoluuloja rikkoneen kaupassakäynnin jälkeen lähdimme Leppävaarasta kohti ihanaa, rakasta kämppäämme. Saapuessamme teimme rutiinihommia, eli haimme vedet ja purimme kauppakassit.

Yöllä rummuteltiin.

Lauantaina heräilimme ja harjoittelimme lipunnostoa. Aikamme harjoiteltuamme lähdimme suunnistamaan pusikkoon, eli Nuuksion pimeään ja karuun metsään. Illalla joku oli patjan alla ja jotkut tossun alla.

Sunnuntai aamulla joku panikoi kesäajan takia, hetken panikoituamme liikutimme itsemme bussille ja sitä tietä kotiin.

J-D-A- JEANNE D'ARC!

Tapasimme sunnuntaina kello 8.45. kololla, poikkeuksellisen pienellä joukolla. Paikalla oli muutama sudari, pari tai muutama vartiolaista, ja kolme johtajaa, joita kuitenkin ilmestyi päivän aikana lisää...

Suuntasimme junalla Helsingin keskustaan, ja kävelimme Johanneksen kirkolle kuuntelemaan messua, ja nauttimaan kirkon tarjoiluista (mehua ja pullaa). Sitten lähdimme syömään oman lounaamme, jonka jälkeen menimme senaatintorille valmistautumaan paraatiin.

Huusimme tietysti loistavia huutojamme, "Konala ja Pitsku", sekä "sano J". SVPR:n huutoa oli tarkoitus huutaa jonossa silleen että aina yksi lpk huutaa kolme kertaa, ja ekan kerran jälkeen seuraava lpk yhtyy mukaan jne. SVPR:n huuto ei kuitenkaan oikein "kulkenut", ainakaan senaatintorilla (josta kyllä huomauttimme!). Senaatintorilla kuunneltiin myös mm. Rakel Hiltusen (paraatin suojelija ja kaupunginvaltuuston puheenjohtaja) tervehdys, ymsyms. Ja lähdimme marssimaan ja huutamaan. (Saatiin ainakin yksi persoona innostumaan huudoillamme...) Paraati päättyi kasarmintorille, josta kaikki lähtivät onnellisina kotiin:) Häpi Endi.

-Joni

Kuva: Timo Vehviläinen

Apina:

Suuri Kung-Fun vuotesi on saapunut, sinun on mentävä
kiinanmuurille pieksemään pingviinejä.

Hevonen:

Mitä yhteistä on hevosella?

- kaikki jalat ovat yhtäpitkiä paitsi vasen.

Koira:

Varo häntää, luu on puun alla. Nouda!

Lohis:

Muista tämä: Mitä eroa on krokotiililla?

- Mitä vihreämpi sitä ui.

Kukko:

Hyvä onnesi on kääntynyt, taolainen inkarnaatio vaatii veronsa.

Kissa:

Muista käyttää viiksivahaa, viiksesi eivät saa lupsahtaa.

Jänis:

Muista jahdata Fujitsu-rottaa, sillä Zing Zang otus jahtaa sinua!

Tiikeri: 小红袍

Porsas:

Joulu lähestyy, onnesi on kääntynyt. Ming-dynastiassa sian lihan
hintaa on kasvanut.

Käärme:

Kuuntele mestarisi opetuksia, niin elämäsi solmut avautuvat.

Härkä:

Emme suosittele pitämään yhteyttä yhdenkään apinan, hevosen tai koiran kanssa.

Uskomme että riitaa syntyy

myös lohisten, kukkojen tai kissojen kanssa.

Et pärjää myöskään jäniksen, tiikerin, porsaan tai käärmeen kanssa. Rotat ja vuohetkin ovat riitamielisiä, itseasiassa pärjäävät paremmin yksin.

Rotta:

Kunniaasi on loukattu, on aika hankkia kunniakirja.

Vuohi:

Menneisyydestä huolimatta muut eivät välttämättä halua auttaa sinua, aika ottaa vastuu itsestäsi.

PÖLLÖT

Kuva: Heidi Höök

PELASTAKAA MOWGLI!

Ensimmäisenä teimme keihäitä, joilla voi päihittää vaaroja. Keihäitä sai koristella sulilla, villalangalla ja sisal-narulla. Yritimme osua keihäillä tauluihin.

Sitten leikittiin omia ungalabugala-leikkejä.

Sitten syötiin. Ruoka oli toisten mielestä ällöä ja toisten mielestä hyvää.

Ja sitten me leikittiin muutama leikki ja sitten lähdettiin rasteille.

Ennen kuin lähdimme rasteille maalattiin naamamme inkkareiks.

Meidän piti seurata kreppipaperia, jotta löysimme rasteille.

Ensimmäisellä rastilla Eeva opetti meille ensiapua ja vuorikiipeilyä.

Rastilla 2 oli Aino. Piti kerätä roskia ja lajitella ne oikeisiin paikkoihin.

Kolmannella rastilla oli Mantu. Siellä piti arvailla hedelmien makuja.

Inkan rastilla piti yhdistellä eläinten jälkiä oikeille eläimille.

Rastilla Joni piti tunnistaa kasveja ja kertoa, olivatko ne myrkyllisiä.

Rastilla Sanni piti mennä joen yli, missä oli krokotiilejä.

Rastilla Sami piti suunnistaa pistesuunnistuksen avulla.

Rastin jälkeen Sami sanoi, että kirjaimista, jotka olimme löytäneet tuli sana H-A-L-K-O. Eli se tarkoitti, että meidän piti mennä halkovajalle, mistä löysimme Mowglin jättämät banaanit.

Menimme nuotiopaikalle paistamaan banaanisuklaat. Sen jälkeen halukkaat saivat mennä paistamaan pullaa uuteen kämppään.

Sitten oli vapaa-aikaa ja sitten vanhemmat tulivat hakemaan meidät kotiin.

Jutun sanelivat: Jenni, Lotta, Paula, Johanna, Nora, Mikko ja Tuomas

ILMOITUSTAULU

Lippukunnan kevätkokouksessa huhtikuussa valittiin uusi lippukunnanjohtaja ja hallitus ensi toimintakaudelle, joka alkaa 1.6.2007. Astan siirtyessä eläkkeelle uudeksi lippukunnanjohtajaksi valittiin laumanjohtajana, yliakelana, hallituksen jäsenenä ja rahastonhoitajana viimekaudella toiminut erittäin pätevä Jenna Honkanen. Hallitukseen äänestettiin tiukan vaalitaistelun ja hallitustunnustelujen jälkeen Heidi Höök, Jarkko Jyrhämä, Inka Kyllönen, Olli Laitio, Simo Ortamo ja Sandra Snellman sekä varajäseniksi Elina Leinonen ja Henna Kuusisto. Paljon onnea uudelle lippukunnanjohtajalle sekä hallitukselle!

Pääkaupunkiseudun partiolaisten järjestämässä Yrjönpäivän paraatissa palkittiin taas tänäkin vuonna ansioituneita Jannen Nakkeja. II-luokan mannerheim-soljen saivat Tero Jyrhämä ja Simo Ortamo ja I-luokan mannerheim-soljen Asta Seppinen. Paljon Onnea!

Tänä keväänä juhlitaan taas monen lippukuntalaisemme uutta valkolakkia. Valmistumassa lukioista ovat Heidi, Henna, Maija, Tero, Simo ja Erkko. Paljon onnea ja menestystä myös tuleville vuosille!

Uusi lippukunnanjohtajamme
Jenna Honkanen rastimiehenä
PT-kilpailu Hankisadassa

Kuva: Timo Vehviläinen

SUDARISIVU

RATKAISE ANAGRAMMIT:
(LIPPUKUNTALAISTEN NIMIÄ)

NAPISSA PETEN

KANNEN HANOJEN

PALKKA KOETAN

SILTI MAASTOA

TIMO JAKELUUN

JÄLKIÄ EMON

RENTONA MICK

ON AINEELLINEN

KAARKOLA RINTAKIPU

RIKKOA LEUKA

VIEVÄ ERJA

ELINAN PAINOS

VÄLTIN OVIMIEHEN

VASTAUKSET JULKAISTAAN EHKÄ ENSI PAINOKSESSA..

UPPONAKKI

Mikäli lippukunta haluaa säästää paperia, voi se palkata Sampan julkaisemaan mätskin - kahden sivun lehtisen, kuvien kera!

Jarkon unelmana on leikkiä Neiti Etsivää ja ratkaista mystisen makkaran tapaus!

"Eero, tuol on meikkiosasto."

Mätskin toimitus on huolestunut Eerosta, hän käyttää hajuvesiä, yrittää pukeutua Elinan vaatteisiin ja kuuntelee huolestuttavaa musiikkia.

"Haluaako Essential?"

- No en oikeestaan

"No ma laitta kuiteski!"

Lippukuntalaisiamme on bongattu Laukaalaisesta Koskikahvilan Karaokesta laulamassa mm. Anna mulle piiskaa, Teflon Love, R-A-K-A-S

KALENTERI

30.7-88 Svpr:n kesäleiri Saecclum

Pekka Kantola, jolla on ollut pitkä partioura täytti 30 vuotta lippukuntamme retken, Äkkälän aikana. Vielä kerran onnittelut Pekalle!